

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 20 listopada 2019 r.

DIH-2.709.27.2019.PS

DECYZJA DIH-2 NR 53 /2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.) art. 35a pkt 9 lit. a, art. 35c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r., poz. 1668)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 12 sierpnia 2019 r., złożonego przez radcę prawnego reprezentującego ESSON SPÓŁKĘ Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w ....., zwaną dalej „Stroną” lub „Przedsiębiorcą” – od decyzji nr 147/2019 Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 29 lipca 2019 r., (sygnatura WPR.8361.3.2019), wymierzającej ww. Stronie karę pieniężną w wysokości 10.000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) z tytułu nieprzestrzegania obowiązku, wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przez to, że w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego węgla kamiennego kostka, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a tej ustawy, nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe jw. wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890),

postanawia
utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia nr WPR.8361.3.2019 z 3 kwietnia 2019 r. przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy ESSON SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ w ....., Zakres przedmiotowy kontroli dotyczył sprawdzenia przestrzegania przez Stronę obowiązków określonych w art. 6c i 6d oraz art. 7 ust. 7a ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660) zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” polegających na wystawianiu świadectwa jakości paliwa stałego i przekazywaniu go każdemu podmiotowi, który nabywa to paliwo.

Przed przystąpieniem do czynności kontrolnych inspektorzy występując w roli konsumentów dokonali u przedsiębiorcy ESSON SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ w Krakowie zakupu kontrolnego węgla kamiennego kostka w ilości 90 kg (3 worki po 30 kg). W dniu 3 kwietnia 2019 r. ustalono, że na składzie materiałów budowlanych i opału u ww. przedsiębiorcy w sprzedaży znajdowało się paliwo stałe, tj. 8 ton węgla kamiennego kostka w cenie ... zł za tonę oraz 4,5 tony węgla kamiennego ekogroszek w cenie ....zł za tonę (oświadczenie pracownika Strony z 3 kwietnia 2019 r. stanowiące załącznik nr 1 do protokołu kontroli). Kontrolowany przedsiębiorca wprowadzając do obrotu ww. paliwo stałe, nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890), tj. świadectwa jakości dla węgla kamiennego kostka i nie przekazał dokumentu inspektorom występujących w roli kupujących.

Powyższe stanowi naruszenie obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do spalania w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez

to paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, czyli świadectwa jakości.

W związku z powyższym, Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 29 maja 2019 r., (sygnatura WPR.8361.3.2019) zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji administracyjnej kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 oraz ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczył o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Równocześnie zwrócono się do Strony o dostarczenie informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej w zakresie paliw stałych za rok 2018. Następnie pismem z 26 czerwca 2019 r. (sygnatura WPR.8361.3.2019 r.) Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wystosował do Strony wystąpienie, w którym zobligował Przedsiębiorcę do realizacji wymaganych prawem zobowiązań spoczywających na Stronie. W związku z brakiem w wyznaczonym terminie odpowiedzi dotyczącej wielkości obrotu z działalności gospodarczej w zakresie paliw stałych za rok 2018 Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej postanowieniem z 27 czerwca 2019 r. przedłużył postępowanie administracyjne do 29 lipca 2019 r. Strona pismem z 4 lipca 2019 r. odpowiedziała na ww. postanowienie, w którym podała wartość obrotu paliw stałych w 2018 na kwotę ..... zł.

Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 29 lipca 2019 r. wydał decyzję nr 147/2019 nakładającą na Przedsiębiorcę karę pieniężną z tytułu nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw polegającego na tym, że w momencie wprowadzania do obrotu węgla kamiennego o sortymencie kostka, nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie przez ww. paliwo stałe wymagań jakościowych.

Pismem z 12 sierpnia 2019 r., Strona reprezentowana przez radcę prawnego złożyła odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania pierwszej instancji w całości.

W przedmiotowym odwołaniu przedstawiciel Strony zarzucił zaskarżonej decyzji naruszenie art. 189 f § 3 Kpa w związku z art. 7b Kpa poprzez błędną wykładnię przepisów i pomimo występowania przesłanek do odstąpienia od kary finansowej wymierzeniu jej w sposób nieadekwatny i nieproporcjonalny.

W uzasadnieniu odwołania pełnomocnik Strony wyjaśnił, że Skarżąca prowadzi skład budowlany i to ta działalność stanowi podstawowy jej dochód natomiast sprzedaż paliw stałych jest działalnością „poboczną”, której największa opłacalność przypada na okres jesienno-zimowy. W związku z powyższym kontrola w okresie wiosennym powodowała, że pracownicy byli skupieni na obsłudze klientów zaopatrujących się w asortyment budowlany. Ponadto kontrola miała miejsce w czasie największego ruchu i w chwili gdy nastąpiła awaria systemu komputerowego, co przyczyniło się do powstania długiej kolejki przy kasach. Powyższe okoliczności urzędnicy wykorzystali i dokonali zakupu kontrolnego prowokując tym samym dokonanie pomyłek i błędów przez sprzedających. Ponadto pełnomocnik zwrócił uwagę, że wartość zakupionego paliwa stałego jest stosunkowo niska, a administracyjna kara pieniężna nieadekwatna do przewinienia (wymierzona kara stanowi dwukrotnie większą wartość węgla znajdującego się na stanie u Strony w dniu kontroli). Pełnomocnik Strony przyznał, że Przedsiębiorca nie wydając stosownego świadectwa jakości dla paliwa stałego postąpił cyt.: „w sposób sprzeczny z literą prawa”, ale wysokość kary przekracza subiektywne poczucie sprawiedliwości i wskazał na art. 189f § 3 k.p.a., w którym określono, że Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, może odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszenia prawa.

Przy piśmie z 26 sierpnia 2019 r. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy o sygnaturze WPR.8361.3.2019.

Następnie pismem z 4 września 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wezwał Stronę do uzupełnienia braków formalnych w postaci pełnomocnictwa i dowodu wpłaty opłaty skarbowej za pełnomocnictwo. W piśmie z 16 września 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwrócił się do Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z zapytaniem, czy posiada pismo Strony z 10 czerwca 2019 r. zawierające wyjaśnienia Strony w związku z pismem z 29 maja 2019 r. dotyczącym wszczęcia postępowania administracyjnego, o którym Pełnomocnik wspomina w odwołaniu. Po uzyskaniu negatywnej odpowiedzi Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pismem z 2 października 2019 r. zwrócono się do Pełnomocnika Strony z prośbą o przesłanie kopii ww. pisma wraz z kopią dokumentu potwierdzającego jego nadanie do WIIH w Krakowie w celu zapoznania się i uzupełnienia akt sprawy. Pełnomocnik Strony pismem z 8 października 2019 r. poinformował, iż popełnił błąd w oznaczeniu pisma, o którym mowa była w odwołaniu i wskazał na pismo z 4 lipca 2019 r.,

które Strona przesłała do WIIH w Krakowie stanowiące odpowiedź na postanowienie z 27 czerwca 2019 r., (sygnatura WPR.8361.3.2019 r.) - pismo z 4 lipca 2019 r. znajduje się w aktach sprawy przekazanych przez MWIIH wraz z odwołaniem.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 17 października 2019 r. zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. W związku z powyższym w celu umożliwienia Stronie zapoznania się z aktami sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowieniem z 29 października 2019 r. przedłużył termin zakończenia postępowania do 20 listopada 2019 r. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa. Ponadto Strona pismem z 28 października 2019 r. uzupełniła akta sprawy o opłatę skarbową za pełnomocnictwo w sprawie.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie Strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do spalania w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania.

Protokół kontroli z 26 kwietnia 2019 r. nr WPR.8361.3.2019 stanowi dowód w prowadzonym postępowaniu administracyjnym. Należy podkreślić, że Strona podpisała ww. protokół kontroli nie wnosząc do niego żadnych uwag pomimo prawidłowego pouczenia

o możliwości zgłoszenia ich do protokołu kontroli w ciągu 7 dni.

Prezes UOKiK opiera się na ustaleniach kontroli i dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż Strona wprowadzając do obrotu paliwo stałe – stanowiące przedmiot zakupu kontrolnego z 3 kwietnia 2019 r., dokonanego przez Inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie w ilości 90 kg (3 worki po 30 kg), nie wystawiła dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych określonych w ww. rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890).

Stwierdzone nieprawidłowości stanowią naruszenie obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do spalania w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych zwany świadectwem jakości.

Zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości.

Należy podkreślić, że kara pieniężna wskazana w art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest karą administracyjną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. Odpowiedzialność ta ma charakter obiektywny i niejako automatyczny oraz jest niezależna od winy Strony, działań innych osób lub okoliczności popełnienia czynu, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewiduje żadnych okoliczności znoszących obowiązek nałożenia przez właściwy organ administracyjnej kary pieniężnej, jedynie umożliwia wydanie jej w określonych przedziałach finansowych zależnych od wartości wprowadzonego do obrotu paliwa stałego.

Strona, będąc wprowadzającym do obrotu paliwa stałe przeznaczone do spalania w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, uchybiła obowiązkowi (oświadczenie pracownika Strony z 26 kwietnia 2019 r.), nałożonemu na nią przez art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez nie wystawienie i nie przekazanie świadectwa jakości paliwa stałego w momencie

wprowadzania go do obrotu, co zostało ustalone podczas kontroli poprzez dokonanie zakupu kontrolnego i co przyznał sam pełnomocnik Strony w odwołaniu.

Odnosząc się do zarzutów postawionych w odwołaniu pełnomocnik Strony z 12 sierpnia 2019 r. stwierdzić należy, że kontrolujący Inspektorzy WIIH w Krakowie otrzymali wydruk komputerowy paragonu nr 1736/2019, co podaje w wątpliwość, przekazane przez pełnomocnika informacje mające wskazywać na szczególną sytuację kontrolowanego, że system komputerowy nie działał. Uwzględniając oświadczenie pracownika Strony z 26 kwietnia 2019 r., w którym to Pracownik twierdził, że system nie działał należy zwrócić uwagę, że Strona jest zobligowana do wystawiania świadectwa jakości paliw stałych w momencie zakupu paliwa stałego, a kopię świadectwa jakości przekazać konsumentowi. Konsument nabywając paliwo stałe musi otrzymać wymagane prawem świadectwo jakości dlatego też przedsiębiorca powinien zabezpieczyć i przygotować pracowników do wydania ww. świadectwa jakości nawet w przypadku gdy wystąpi awaria systemu komputerowego. Strona zaznaczyła również, że powyższa awaria spowodowała kolejkę przy kasie, co miało wpływ na pracowników i przyczyniło się do powstania nieprawidłowości. Należy zauważyć, że powyższe zjawisko jest dość powszechne w punktach sprzedaży różnych towarów i nie może ono mieć wpływu na obsługę klientów poprzez np. niedostarczanie podstawowych informacji o produkcie wymaganych prawem tak jak jest to w przypadku paliw stałych. Dlatego też nie jest istotne dla sprawy, iż w czasie zakupu kontrolnego utworzyła się kolejka i zwiększył się ruch w sklepie, nieodpowiednie przygotowanie pracowników do obsługi klientów lub zbyt mała ilość pracowników (lub też rotacja pracowników), nie może odbywać się ze szkodą dla kupujących. Prowadzenie działalności gospodarczej zobowiązuje Przedsiębiorcę do takiej organizacji prowadzenia działalności gospodarczej, aby podlegli pracownicy wykonując swoje obowiązki przestrzegali obowiązującego prawa. Ponadto Strona zarzuciła Inspektorom, że wykorzystali zamieszanie w sklepie i dokonali zakupu towaru. Należy zauważyć, że Inspektorzy dokonujący zakupu kontrolnego nie ujawniani swojego charakteru służbowego i zachowywali się jak każdy inny klient nabywający dany towar dlatego też niezasadne jest pomówienie, że cyt.: ..”urzędnicy wykorzystując sytuację dezorientacji w sklepie dokonali zakupu węgla prowokując tym samym możliwość dokonania różnych pomyłek i błędów”. Również nie ma znaczenia dla sprawy fakt, iż sprzedaż paliw stałych jest działalnością dodatkową, z której dochody Strona uzyskuje w okresie jesienno-zimowym ani to iż kontrola miała miejsce w kwietniu. Przedsiębiorca prowadząc działalność gospodarczą wprowadzając w ramach tej działalności do obrotu paliwo stałe, bez względu na porę roku, powinien posiadać wiedzę jakie wymagania prawne zostały nałożone w tym

zakresie i wypełniać je. Wprowadzając paliwo stałe do obrotu Strona jest zobligowana do wystawiania świadectwa jakości potwierdzającego spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych obowiązujących od 5 listopada 2018 r. Jak już wspomniano kontrola została przeprowadzona w kwietniu 2019 r., a więc prawie pięć miesięcy po wejściu w życie nowych przepisów dotyczących obowiązku wystawiania paliwom stałym wprowadzanym do obrotu – świadectwa jakości oraz wzoru świadectwa jakości. W związku z powyższym Strona miała czas na zapoznanie się i wprowadzenie odpowiednich zmian wymaganych prawem w prowadzonej działalności gospodarczej. Prowadzenie działalności gospodarczej zobowiązuje Przedsiębiorcę do znajomości prawa i śledzenia zmian w nim zachodzących.

Odnosząc się do zarzutu zawartego w odwołaniu dotyczącego naruszenia art. 189f § 1 Kpa, poprzez jego niezastosowanie, gdy waga naruszenia prawa była znikoma, a Strona zaprzestała naruszenia prawa w związku z czym Organ powinien przestać na pouczeniu, należy stwierdzić co następuje.

Prezes UOKiK zauważa, iż artykuł art. 189f § 1 wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i przestać na pouczeniu. Są to:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na Stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub Strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK, o znikomej wadze naruszenia nie można mówić w przypadku, gdy wymagane przepisami świadectwo jakości paliw stałych nie było wystawione i wydane klientowi, zawierają bowiem one bardzo istotne z punktu widzenia ochrony interesów i praw konsumentów informacje dotyczące jakości danego paliwa stałego. Strona, będąc wprowadzającym do obrotu paliwo stałe, uchybiła obowiązkowi, nałożonemu na nią przez art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw – nie wystawiła oraz nie przekazała świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu (zakup kontrolny z 3 kwietnia 2019 r.) Naruszyła tym samym podstawowe akty prawne, ustanowione w celu zapewnienia kupującym kluczowych informacji o nabywanym paliwie, bez konieczności podejmowania dodatkowych działań zmierzających do ich uzyskania. Niska wartość zakupu kontrolnego również nie może stanowić podstawy

do uznania, iż jest to znikoma nieprawidłowość. Konsument może dokonać zakupu o znacznej wartości paliwa stałego i w takim przypadku nie otrzymałby istotnych dla niego informacji o jakości danego paliwa stałego (jak miało to miejsce podczas zakupu kontrolnego). Strony mają obowiązek wystawiać świadectwo jakości przy każdej sprzedaży paliwa stałego, niezależnie od jego ilości i wartości, nabywanej przez kupującego. Tym samym, fakt niewystawienia świadectwa jakości dla 90 kg paliwa stałego o wartości 81,00 zł (27,0 zł-worek 30 kg w tym wliczona cena za worek -1,80 zł-szt.), nie wpływa w niniejszej sprawie za uznanie naruszenia za znikome.

W związku z powyższym nie zostały spełnione przesłanki obligatoryjnego odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, o których mowa w treści art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Waga naruszenia prawa bez wątpienia nie jest bowiem znikoma, co zostało wskazane w wydanej przez Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej decyzji nr 147/2019 z 29 lipca 2019 r. pomimo zaprzestania naruszenia co zadeklarował przedsiębiorca w piśmie z dnia 4 lipca 2019 r.

Natomiast, fakt uprzedniego niekarania Strony z tytułu niewystawiania świadectw jakości, został uwzględniony przy miarkowaniu wysokości kary pieniężnej, przy analizie przesłanki dotychczasowej działalności Stron.

Art. 189f § 3 Kpa, określa, że Organ administracji publicznej odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli Strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia dotyczące usunięcia naruszenia prawa lub powiadomienia właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, należy stwierdzić, że nie ma on zastosowania w przedmiotowej sprawie. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie wyznaczył Stronie postanowieniem terminu do przedstawienia dowodów w powyższym zakresie ani nie nakazał powiadomienia podmiotów o stwierdzonym naruszeniu, o czym mowa w art. 189f § 2. Ponadto zaznaczyć należy, że działania zmierzające do usunięcia stanu naruszenia prawa nie rodzą skutków usunięcia naruszenia, gdyż doręczenie nabywcom kopii świadectwa jakości paliwa stałego nie spełnia zadania informacyjnego jaki wynika z obowiązku ich wystawiania i przekazywania w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego. Strona była zobowiązana do wystawienia i przekazania kopii świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Art. 6c ww. ustawy jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Stąd wynika, że późniejsze, przekazanie nabywcom świadectwa jakości paliw stałych nie jest wykonaniem obowiązku ani też nie może

być uznane za działanie podjęte dobrowolnie przez Stronę w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa.

Kontrolowany nie dopełnił obowiązków nałożonych na niego w art. 6c ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw pomimo, że wiedział o ciążących na nim obowiązkach jako wprowadzającym do obrotu paliwa stałe i jak twierdzi ..cyt. „w pośpiechu przeoczył ten obowiązek” (wyjaśnienie pracownika Strony zał. nr 2 do protokołu kontroli). W związku z czym zastosowanie art. 189f § 3 Kpa, o co wnosi Strona w odwołaniu, tym bardziej nie jest zasadne gdyż pouczenie w takim przypadku nie pozwoli na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W świetle powyższego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znajduje podstaw dla zastosowania w rozpatrywanej sprawie art. 189f § 1, 2 i 3 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Odnosząc się do stwierdzenia, iż nałożona na Stronę kara pieniężna w wysokości 10. 000 zł jest zbyt wysoka i nieadekwatna do przewinienia należy stwierdzić, iż Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nałożył karę pieniężną w minimalnej wysokości określonej przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 35c ust. 5 ww. ustawy wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi od 10. 000 zł do 25. 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200. 000 zł. Zgodnie z art. 35d ust. 4 ww. ustawy przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględniono dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu. Ponieważ w toku kontroli wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego ustalono poniżej kwoty 200.000 zł. – .....zł (zał. Nr 1 do protokołu kontroli) a wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w 2018 r. stanowiła ..... zł (pismo Strony z 4 lipca 2019 r. na postanowienie WIIH w Krakowie WPR.8361.2019 r.) wymierzono karę pieniężną, której wysokość nie mogła być mniejsza niż 10. 000 zł oraz nie większa niż 25. 000 zł.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą służące ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego. Jednoznacznie należy stwierdzić, że w chwili kontroli obowiązek o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw dot. wystawia dokumentu potwierdzającego

spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych zwanego świadectwem jakości, bez wątplenia nie był realizowany przez Stronę.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie: NBP Oddział Okręgowy w Krakowie nr: 28 1010 1270 0023 6522 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

**Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.
Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.**

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Organ może odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu, gdy są spełnione następujące przesłanki:
  - waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa lub
  - za to samo zachowanie prawomocną decyzją na Stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub Strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.
5. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, ze zm.)

Podstawa prawna pouczenia:

art. 189f § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.), art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 ze zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 ze zm.)

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska

Dyrektor

Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. Pan [...] radca prawny reprezentujący ESSON spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą[...];
2. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej;
3. a/a.